

ΜΑΣ ΗΛΘΕΣ

Καί πάλιν Μαίε, κατὰ τοὺς ποιητάς, εὐωδέστερε καὶ θελκτικώτερε τῶν συναδέλφων σου.

Τὴν ἔλευσίν σου ἐχαίρετσαν τὰ καλλιπέταλα καὶ εὖσμα ῥόδα, ἅτινα ἀπέβαλον κατὰ τὸ πλεῖστον τὸ μύρον καὶ τὴν χροιάν των, ἕνεκα τῶν ἀκαθάρτων χειρῶν αἱ ὁποῖαι τὰ περιέφερον πρὸς πώλησιν. Χάριν σου κατεσκευάσθησαν εὐανθεῖς στέφανοι ἔτοιμοι ἀντὶ ἐλαχίστου χρηματικοῦ ποσοῦ νὰ ἀναρτηθῶσιν ἐπὶ τῆς θύρας καὶ τοῦ ῥυπαρωτέρου παντοπωλείου, ἐνθα τὸ ἡδὺ ἄρωμά των θὰ ἀναμιχθῇ μετὰ τῆς ὀσμῆς προκατακλυσμικίων σκόμβρων.

Τὴν ἀφίξίν σου ἀνήγγελον αἱ συνάδελφοι πάσης ἀποχρώσεως ἐν χορῷ, ὅχι πλέον εἰς τὰ κοινωρικὰ διάφορα, ὡς ἀφίξιν μεταιοδῶν ἀνελθόντος ἐκ Πειραιῶς διὰ νὰ δημοσιευθῇ τὸ ὄνομά του εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἀλλ' ἐκεῖ ἐνθα καταχωρίζονται αἱ ἐπαναστατικαὶ ἀγορεύσεις τοῦ κ. Λαβίδου καὶ τὰ περὶ κιννίνης ἄρθρα τοῦ κατ' ἐξοχὴν πρακτικοῦ πολιτευτοῦ ἐκ Μολάων. Ἀγνοῶ ἐὰν ᾔσῃ εὐχαριστήμενος ἐκ τῆς ἐξαιρετικῆς ταύτης τιμῆς, ἢ ἐὰν προτιμᾷς νὰ παρέλθῃς ἀπαρακτῆρητος, ὡς αἱ γλωσσικαὶ παρατηρήσεις τοῦ κ. Κόντου. Ὅπως δὴ ποτε μὴ χολώθῃς ἐκ τούτου καὶ κηλιδώσης πάλιν τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν γόητρον, ὡς πέρυσιν διὰ τῆς Κούτρης. Σὲ βεβαίῳ μετὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου, ὅτι ἐν τῇ πράξει ταύτῃ τῶν συδράων συναδέλφων μου δὲν ὑπάρχει τὸ καταλογιστόν.

* *

Δὲν ἀρκοῦσιν ὅμως πάντα ταῦτα.

Ἐπὶ τῇ ἐλεύσει σου ἅπαντες οἱ βροτοὶ τῆς κλεινῆς πρωτευούσης μας διαχύνονται εἰς τὰς ἐξοχὰς καὶ τρέπονται εἰς τὰ ζυθοπωλεῖα, ἢ τὰ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ στηθέντα παρκαπήγμικτα, ὅπως κενώσωσι κύπελλον ἀφρώδους ζύθου ἢ ξανθοῦ ῥητινίτου, ἐὰν ἡ εὐσυνειδησία τῶν πωλούντων ἐπιτρέπῃ τὰς ιδιότητας ταύτας.

Οἱ ποιηταὶ θὰ ψάλλωσι τὴν δρόσον σου τὰ ἄνθη σου. Πολλοὶ ῥήτορες λαμβάνοντες σὲ ὡς μονάδα τοῦ χρόνου θὰ ἀριθμῶσιν ἐν τοῖς ἐπιταφίοις αὐτῶν λόγοις τὰ ἔτη τῶν τεθνεώτων. Πληθὺς τετραπόδων, ἐκ τῶν ὑπομονητικωτέρων μάλιστα, ὡς διὰ μυριοστόμου Τυρρηνικῆς σάλπιγγος θὰ σοὶ προσφωνήσωσι, καταλληλότερον ἴσως πολλῶν διπόδων, τὸ ὡς εὐπαρέστης. Καὶ δικαίως ἀφοῦ προωρίσθης ὑπὸ τῶν ἀναλλοιώτων τῆς φύσεως νόμων νὰ χρησιμεύσῃς εἰς τὰ μεγαλύτεραν ὑπομονὴν τοῦ Ἰῶβ ἔχοντα τετράποδα, ὡς μοναδικὸς μὴν τοῦ . . . μέλιτος.

* *

Ἀνθ' ὅλων τούτων σὺ τί κομίζεις χάριν ἡμῶν; Τὴν Βουλὴν, τὰς φόλας, τὰ ὀδωδῶτα τῶν κυνῶν πτώματα τὰς φονικὰς γλωσσηματώδεις κρίσεις τοῦ κ. Κόντου καὶ τὰς πλήρεις φιλοσοφικοῦ μεγαλείου κρίσεις τῆς ἐφημερίδος τῶν κ. κ. Παπαμιχαλοπούλου καὶ υἱοῦ. Δὲν θὰ λείψωσι βεβαίως καὶ ἡ σκόνη καὶ αἱ νυκτοκλοπαὶ καὶ οἱ κανταδόροι καὶ αἱ ἀναιρέσεις καὶ αἱ ἐκδόσεις ἐφημερίδων. Πιθανὸν νὰ ἐνσκήψῃ κοιλιακὸς τύφος, οὐδόλως δὲ παράδοξον καὶ ἑλληνικὸς θάσος, ὅστις νὰ διδάξῃ τοὺς 333 ῥακοςυλλέκτας.

Εἶσαι σκληρὸς, τοῦ πονηροῦ κόμματος καὶ ἀντιχριστιανικός, διότι ζητεῖς νὰ ἀποδώσῃς κακὸν ἀντὶ καλοῦ. Εἶσαι ἀντάξιός ὅλων τῶν ὕδρεων, αἵτινες ἐγράψαν ποτὲ εἰς τὴν

Ἀττικὴν διάλεκτον, ἀλλὰ δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ ἀρμόδιος ἵνα σοὶ τὰς φιλοδωρήσω.

Ἐν τούτοις θὰ ὑποστῶμεν τὰς τριάκοντα καὶ μίαν ἡμέραν σου, ὅσοι δὲν μεταστῶμεν εἴτε εἰς τὰς νήσους τῶν Μακάρων, εἴτε εἰς τὸν Τάρταρον. Πιθανὸν οἱ μεταστάντες νὰ ᾔνε εὐτυχέστεροι, ἀλλ' ἐγὼ, ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι οὔτε θὰ ἐπιδιώξω, οὔτε θὰ παρορμήσω ἄλλους εἰς τοιαύτην εὐτυχίαν.

Κάποιος

ΦΟΛΑΙ

Μέχρι τοῦδε ἐγνωρίζομεν ἀπόπειραν ἀναιρέσεως, ἀπόπειραν φόνου, ἀπόπειραν κλοπῆς, ἤδη καθ' ἐκάστην ἀναγινώσκομεν ἀπότινος ὅτι θὰ γίνῃ ἀπόπειρα . . . συνεδριάσεως. Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ νέου τούτου ἐγκλήματος.

*

Ἐπειδὴ αἱ ἀρμόδιαι τοῦ Κράτους ἀρχαὶ δὲν δύνανται νὰ θέσωσι φραγμὸν εἰς τὰς καθ' ἡμέραν συμβαινούσας ἀπωλείας τῶν ἐπιστολῶν, μανθάνομεν θετικῶς ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἀπεφάσισεν, ὡς συνήθως, ὅπως ἐπέλθῃ διορθωτὴς τοῦ ἀτόπου. Ἐνεκα τούτου δὲ συνιστᾶται «Σύλλογος πρὸς διάσωσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων».

*

Ἀνέγνωμεν ἐσχάτως ἐν τινι συναδέλφῳ : «Οἱ λωποδύται ἐν Παρισίοις *πέρρουν καὶ δέιρουν*». Περίεργον οἱ λωποδύται ἐν Ἀθήναις μόνον *πέρρουν*.

*

Τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας εἶναι πῶς διάγουσιν ἐν ταῖς φυλακαῖς οἱ καταδικασθέντες εἰς θάνατον ἀξιωματικοί. Ὁ Λαΐνας καπνίζει *γαργιλέν* καὶ τοῦ Παπαχραλαμπους, ὡς ἐγράφη, παρέλυσεν ἡ κάτω σιαγών. Καθ' ἃς ἡμεῖς ἔχομεν πληροφορίας καὶ τῶν τριῶν κατεστράφησαν οἱ γελαστικοὶ μῦς, ἀφ' οὔτου ἐξεδόθη ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις.

*

Εἰς πεντήκοντα ἀνέρχονται τὰ θύματα τῆς φόλας κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν. Ἀγνοοῦμεν δὲ ἀκριβῶς τὰ τῶν ἄλλων ἡμερῶν. Ὅσα δὴ ποτε καὶ ἂν ᾧσι, πιστεύομεν, ὅτι θὰ διοργανωθῇ καὶ ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀτυχῶν τούτων τετραπόδων ἐσπερίς τις καὶ ὅτι πλεῖστοι θὰ συρρεύσωσιν ἀφοῦ πρόκειται περὶ τόσον κυνωφελούς σκοποῦ.

*

Ὁρισμὸς τῆς φόλας ἀποσπασθεῖς ἐκ τινος συναδέλφου καὶ . . . ἐκ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ συνεργάτου *Ῥακοςυλλέκτου*. «Ἡ φόλα εἶναι τεμάχιον ἄρτου περιέχον στρηγχνύνην (διατηρεῖται ἡ ὀρθογραφία τοῦ κειμένου) ἥτις καταστρέφει τὰ ἐντόσθια τοῦ κύου».

Ἀξενόμα